

тя изгуби двѣ трети чясти отъ свои-тѣ жители и въ нѣкои страны много по-вече. Цѣли села стояхъ опустошени, празни или изгорени; въ други мѣста църквы-тѣ и училища-та бѣхъ осиротели, и младежи-тѣ кои-то едвамъ една година посѣщавахъ. Высоки-тѣ училища, бѣхъ принудени да занимавать и испѣлнявать длѣжности-тѣ на проповѣдници. Нѣкои градове отъ тогава не можихъ да възлѣзхъ до число-то на жители-тѣ и благосѣстояніе-то кои-то имахъ прѣди тѣзи войнъ. Нивя-та обрасли и человекѣ-тѣ подивѣли, миллионы погинухъ, и всичко ся глѣдаше като че Богъ прѣдаде Германіѣ на безконечно опустошеніе. Но Богъ пакъ яви попеченіе-то си на общѣ, както и частно поудивителенъ начинъ въ това скърбно врѣме. Щъ, прикажѣ тука само единъ случай. *)

Въ 1629 год. Евангелическій проповѣдникъ *Фелзнеръ* въ Олмюцъ, понеже не ся съгласи да остави свое-то паство, чрѣзъ посрѣдничество-то на Іезуиты-тѣ, живъ го зазыдохъ въ еднъ каменнъ стѣнъ. Кога-то Шведи-тѣ въ 1642 год. привзехъ тойзи градъ, единъ отъ стражары-тѣ върхъ оградѣ тѣ чюваше единъ гласъ и помысли че трѣбова да има нѣкой тамъ закопанъ. Въ слѣдствіе на него-во-то явяваніе Шведскій генералъ *Винтеръ* заповѣда да ся раскопае стѣна-та; и ето намѣрихъ единъ старъ человекъ, кой-то щомъ излѣзе на въздуха примрѣ; но кога-то дойде пакъ въ себе си, той приказа какъ го зазыдохъ въ стѣнъ-тѣ.

*) Ц. Ріегеръ, вѣтхы и нови Бохемски братія стр. 49.